

แหล่งโบราณคดีถ้ำเขาหุบกระล้อม

ชื่อแหล่ง : แหล่งโบราณคดีถ้ำเขาหุบกระล้อม

ที่ตั้ง : ตั้งอยู่บนเขาหุบกระล้อมทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหุบผิง ในเขตหมู่ 5 บ้านมะค่าสี่ของ ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สภาพภูมิศาสตร์ : ถ้ำอยู่สูงจากเชิงเขาประมาณ 30 เมตร หรือในระดับ 300 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ภายในถ้ำมีขนาดใหญ่ไม่มากนักประกอบด้วย ๔ คูหา ปากถ้ำหันหน้าไปทางทิศตะวันออกมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นปกคลุม และก้อนหินขนาดใหญ่ตกลงมาปิดทับ แต่สามารถแทรกตัวเข้าไปได้ด้านหน้าถ้ำเป็นที่ราบโล่ง บริเวณโดยรอบเป็นป่าเบญจพรรณ

ประวัติ : ถ้ำหุบกระล้อมนี้ค้นพบเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2525 โดยนายเจริญ สมิงทอง และต่อมา อาจารย์สุภาพร บำรุงวงศ์ จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตวังไกลกังวล ร่วมกับชาวบ้านสำรวจในปี พ.ศ. 2543

หลักฐานทางด้านโบราณคดี :

คูหาที่ 1 พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อหยาบบางแบบผิวเรียบ และมีการตกแต่งผิวด้วยลายเชือกทาบ

คูหาที่ 2 พบชิ้นส่วนก้นภาชนะดินเผา 3 ชิ้น ส่วนปากภาชนะทั้งหมดถูกหินปูนเคลือบทับ ลักษณะเป็นภาชนะก้นกลมแบบเนื้อหยาบ

คูหาที่ 4 พบชิ้นส่วนกระดูกกรรมสัตว์

จากหลักฐานทางด้านโบราณคดีสันนิษฐานในเบื้องต้นได้ว่าแหล่งโบราณคดีถ้ำคนธรรพ์และถ้ำเขาหุบกระล้อมนี้คงเป็นแหล่งที่พักอาศัยชั่วคราว (Temporary Occupation Site) เมื่อเวลาเดินทางออกหาของป่า-ล่าสัตว์ หรือเป็นแหล่งที่ฝังศพ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับแหล่งโบราณคดีหุบผิงที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบหุบเขา

การกำหนดอายุสมัย : สมัยก่อนประวัติศาสตร์

รูปแบบของแหล่งโบราณคดี : แหล่งที่พักอาศัยชั่วคราว (Temporary Occupation Site)

ภาพประกอบ:

คูหาภายในถ้ำ